

S e-learningem pomáhají pedagogům týmy specializovaných techniků

V podobné situaci se už ocitl asi každý. Například nový telefon je sice krásný, ale pokud člověk neví, jak přesně s ním zacházet, nikdy jeho přednosti pořádně neocení. A podobně je to i s e-learningem v Informačním systému Masarykovy univerzity. I s ním je možné pracovat různými způsoby, a díky tomu zefektivnit výuku a udělat ji pro studenty atraktivnější. Ne každý však umí využívat všechny jeho možnosti.

Proto se na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity rozjel projekt, který pedagogům dává mimo jiné možnost zdarma využívat týmy odborníků na e-learning a tvorbu multimediálních výukových pomůcek. „Myslíme si totiž, že bez uživatelské podpory se tento typ výuky nerozvine,“ nastiňuje manažerka projektu Jitka Brandejsová.

Využívat e-learning pro učitele znamená něco jiného, než pracovat s jejich běžnou administrativou v informačním systému. Někteří pedagogové se této formy výuky nikdy nebáli, mnohem víc je ovšem těch, kteří mají z podobných novinek respekt a raději učí bez využívání nových metod. „My jim ovšem chceme ukázat, že to není nic složitého. Ze začátku mohou pracovat třeba jen s elektronickými zkušebními testy nebo diskusním fórem. Když se jim to osvědčí, budou postupně využívat víc a víc možností,“ popisuje Brandejsová ideální situaci. Podle ní by drobné kroky měly vést k tomu, že pedagogové obavu z e-learningu úplně ztratí.

Pomocť jim přitom měly dva týmy techniků. Lidé, kteří patří do prvního, jsou takzvaní e-technici. Ti učitelům poskytují školení a konzultace, jsou přímo na fakultách a učitelé se na ně mohou obracet s dotazy a žádostmi o pomoc. Složitější úkoly a tvorba multimediálních objektů už jsou v kompetenci servisního střediska na fakultě informatiky. „Jeho pracovníci mají k dispozici třeba speciální software na tvorbu animací, střihání videa a jiné pokročilejší programy,“ vypočítává Brandejsová. Přitom ovšem neplatí, že by cílem projektu bylo udělat ze všech vyučujících odborníky na informační technologie. „To, co jsou schopni dělat sami, je naučíme, a s odbornými pracemi jim pomůžeme,“ zdůrazňuje metodický koordinátor projektu Luboš Lunter a hned dává příklad: „Může přijít třeba někdo z fakulty sportovních studií, že potřebuje animaci sportovce v pohybu. Technik udělá prvotní návrh a pak jej s pedagogem konzultuje a vylepšuje.“

Ale to není zdaleka jediný příklad, jak se dá pomoc odborníků využít. Ještě před několika lety se na školách promítala videa z VHS kazet, využívaly fólie s obrázky nakreslenými fixou a studenti si mezi sebou posílali obrázky z ruky do ruky. Dnes je všechno možné digitalizovat a přetvořit do podoby e-learningového kurzu, k němuž mají studenti kdykoliv přístup.

Je to možné i u oborů, u kterých se zdá, že je praktická zkušenost nenahraditelná. Třeba při výuce mediků-chirurgů. Technici servisního střediska jim už pomáhali například s animací, která ukazuje, jak se přiřívá sval na ruce. Ačkoliv si budoucí chirurgové hodně zakládají na praxi a zákroky potřebují vidět naživo, nemohou se dostat ke všem. E-learning je jednou z cest, jak lze vidět téměř naživo všechno.

Trochu jinak pomáhá také přírodovědeckým oborům. Ty se rychle vyvíjejí, informací, které si studenti musí vtěsnat do hlavy, je čím dál víc. Navíc studenti na univerzitu často přicházejí s rozdílnými znalostmi, které pedagogové nejdřív potřebují sjednotit a na novinky už nemusí zbývat na přednáškách čas. „Může se to vyřešit tím, že středoškolskou látku si studenti budou opakovat pomocí e-learningových aplikací. Na přednáškách tak budou mít pedagogové víc času na seznamování posluchačů s novinkami,“ dává tip Lunter.

Projekt Systém vzdělávání pro inovaci studijních programů s podporou IT je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR – Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost – investice do rozvoje vzdělávání.

Zdroj: <<http://info.muni.cz/images/pdfmuni/muni0510.pdf>, str. 6>